

Prezidents Henrijs B. Airings

Pirmais padomnieks Augstākajā prezidijā

Vienmēr atcerēties Viņu

Vai jūs varētu līdz ar mani iztēloties, kā praviētis Moronijs gravē uz zelta plāksnēm pēdējos Morona Grāmatas vārdus? Viņš bija viens. Viņš bija redzējis, kā viņa tauta, viņa ļaudis un viņa ģimenes locekļi mirst. Uz Zemes turpinājās nebeidzams karš (skat. Morona 8:8). Taču viņš nebija zaudējis cerību, jo bija redzējis mūsdienas! Un no visa tā, ko tobrīd būtu varējis uzrakstīt, viņš aicināja mūs *atcerēties* (skat. Moronija 10:3).

Prezidentam Spenseram V. Kimbalam (1895–1985) ļoti patika mācīt, ka pats svarīgākais mūsu vārdu krājumā varētu būt vārds *atcerēties*. Viņš teica — tā kā mēs esam slēguši derības ar Dievu, tas, kas mums „visvairāk nepieciešams, ir par tām atcerēties”.¹

Vārds *atcerēties* caurvij visus Svētos Rakstus. Pamācot savus brāļus, Nefijs bieži aicināja tos atcerēties Tā Kunga vārdus un to, kā Dievs ir paglābis viņu priekštečus (skat. 1. Nefija 15:11, 25; 17:40).

Savā varenajā atvadu runā ķēniņš Benjamīns septiņas reizes pieminēja vārdu *atcerēties*. Viņš cerēja, ka viņa ļaudis atcerēsies „Dieva diženumu . . . un Viņa labestību un iecietību” pret tiem (Mosijas 4:11; skat. arī 2:41; 4:28, 30; 5:11–12).

Iedibinot Svēto Vakarēdianu, Glābējs aicināja, lai Viņa mācekļi pieņem šos simbolus, „pieminot” Viņa upuri (skat. Lūkas 22:19). Katrā Svētā Vakarēdiana lūgšanā, kuru mēs visi uz klausām, pirms vārda *atcerēties* allaž tiek teikts *vienmēr* (skat. M&D 20:77, 79).

Mans vēstījums ir aicinājums un pat kvēls lūgums — atcerēties. Te būs trīs ieteikumi attiecībā uz to, ko jūs varētu

atcerēties ik nedēļu, pieņemot Svētā Vakarēdiana svētos simbolus. Es ceru, ka tas palīdzēs jums tāpat, kā ir palīdzējis man.

Atcerieties Jēzu Kristu!

Pirmkārt, atcerieties Glābēju. Atcerieties, kāds Viņš bija, dzīvojot uz Zemes, kā Viņš runāja ar līdzilvēkiem un cik laipni Viņš pret tiem izturējās. Atcerieties, ar ko Viņš pavadīja laiku un ko Viņš mācīja. Glābējs „[gāja] apkārt, labu darīdams” (Ap. d. 10:38). Viņš apmeklēja sasirgušos. Viņš bija apņēmies īstenot Sava Tēva gribu.

Un par visu vairāk mēs varam atcerēties, cik dārgi Viņš, mūs mīlot, samaksāja par to, lai attīrītu mūs no grēka traipiem. Atceroties par Viņu, pieaugs mūsu vēlme — sekot Viņam. Mēs vēlēsimies būt nedaudz laipnāki, daudz piedodošāki un daudz labprātāk gribēsim noskaidrot Dieva prātu, lai to pildītu.

Atcerieties, kas jums savā rīcībā jāuzlabo!

Nav viegli domāt par Glābēju — Viņa šķīstumu un pilnību —, nedomājot par to, cik bieži mēs paši pieļaujam kļūdas un cik nepilnīgi mēs esam, salīdzinājumā ar Viņu. Kaut arī mēs esam slēguši derības — paklausīt Viņa baušļiem —, mēs bieži nespējam izpildīt šo augsto standartu. Glābējs zināja, ka tā būs, un tieši tādēļ Viņš mums deva Svētā Vakarēdiana priekšrakstu.

Svētais Vakarēdiens sakņojas Vecās Derības upuru pieņemšanas paražā, kas ietvēra atzišanos grēkā (skat. 3. Mozus 5:5). Lai gan mēs vairs neupurējam dzīvniekus, mēs varam

atteikties no saviem grēkiem. Svētajos Rakstos šis upuris tiek dēvēts par „salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu” (3. Nefija 9:20). Nāciet uz Svēto Vakarēdienu ar nožēlas pilnu sirdi (skat. M&D 59:12; Moronija 6:2)! Tādējādi jūs saņemsiet grēku piedošanu un nenomaldīsieties no ceļa, kas ved atpakaļ pie Dieva.

Atcerieties, kā esat pilnveidojušies!

Es ceru, ka Svētā Vakarēdiena priekšraksta laikā, izvērtējot savu dzīvi, jūsu domas pievērsās ne vien tam, ko esat darījuši nepareizi, bet arī tam, ko esat darījuši pareizi, — tiem brīžiem, kad jūs esat jutuši, ka Debesu Tēvs un Glābējs ir ar jums apmierināts. Svētā Vakarēdiena laikā jūs pat varat vēltīt kādu brītiņu tam, lai lūgtu Dieva palīdzību to saskatīšanā. Es apsolu, ka, to darot, jūs kaut ko sajūtīsiet. Jūs atgūsiet cerību.

Tādējādi Gars ir apliecinājis man, ka, lai gan es joprojām esmu ļoti nepilnīgs, šodien es esmu labāks nekā vakar. Un tas dāvā man pārliecību, ka, pateicoties Glābējam, es rīt varu būt vēl labāks.

Vienmēr ir ilgs laiks, un tas nozīmē ilgstošus, koncentrētus pūliņus. Jūsu pieredze liecina, cik grūti ir visu laiku apzināti domāt par vienu un to pašu. Taču, neatkarīgi no tā, cik lielā mērā jūs turat savu solījumu — vienmēr atcerēties Viņu —, Viņš vienmēr atceras jūs.

Glābējs zina par jūsu grūtībām. Viņš zina, ko nozīmē dzīves rūpestu nasta. Viņš zina, cik neatliekami jums vajadzīga tā svētība, ko var iegūt, vienmēr atceroties Viņu un paklausot Viņam — tas, „lai Viņa Gars varētu *vienmēr* būt ar [jums]” (M&D 20:77; uzsvērums pievienots).

Tā nu Viņš ik nedēļu aicina jūs atgriezties pie Svētā Vakarēdiena galda, lai no jauna dāvātu jums iespēju apliecināt Viņam, ka jūs vienmēr Viņu atcerēsities.

ATSAUCE

1. Spencer W. Kimball, „Circles of Exaltation” (uzruna Baznīcas Izglītības sistēmas reliģijas pasniedzējiem, 1968. g. 28. jūnijs), 5. lpp.

KĀ MĀCĪT NO ŠĪ VĒSTĪJUMA?

Dzīvei kļūstot arvien drudzainākai, mums var būt grūti vienmēr atcerēties savu Glābēju, Jēzu Kristu. Taču, pateicoties Svētajam Vakarēdienam, mums ik nedēļu ir dota īpaša iespēja — padomāt par Viņa dzīvi un mācībām. Pārrunājiet ar tiem, kurus mācāt: kā jūs šobrīd izmantojat šo kluso brīdi un kā jūs varētu šajā laikā vēl vairāk pievērsties Glābējam? Kā jūs varat izmantot šo brīdi, lai

padomātu par to, kā jūs varētu pilnveidoties? Kā jums var palīdzēt tas, ka atceraties nedēļā pilnveidoties?

JAUNIEŠIEM

Atcerieties trīs lietas!

Morona Grāmatā bieži parādās vārds *atcerēties*. Nefijs mudināja savus brāļus atcerēties, kā Dievs ir paglābis viņu priekštečus. Ķēniņš Benjamīns lūdza, lai viņa ļaudis atcerētos par Dieva diženumu. Un Moronija deva lasītājiem norādījumu — atcerēties, cik Tas Kungs ir žēlsirdīgs.

Glābēja atcerēšanās ir ļoti būtiska; mēs pat slēdzam derību — atcerēties Viņu — ikreiz, kad pieņemam Svēto Vakarēdienu. Prezidents Airings aicina mūs Svētā Vakarēdiena laikā atcerēties trīs lietas:

1. **Atcerieties Jēzu Kristu:** lasiet rakstvietas par to, kā Glābējs kalpoja, mīloši izturoties pret līdzcilvēkiem. Kā jūs sajūtat Viņa mīlestību? Kā jūs varētu kalpot, mīloši izturoties pret apkārtējiem, kā to darīja Glābējs?
2. **Atcerieties, kas jums savā rīcībā jāuzlabo:** padomājiet par pagājušo nedēļu ar nožēlas pilnu sirdi. Izvēlieties vienu lietu, ko jūs varētu labot, un pierakstiet, kā to īstenosiet. Nolieciet savus mērķus vietā, kur tos bieži redzēsiet.
3. **Atcerieties, kā esat pilnveidojušies:** lūdziet, lai Dievs palīdz jums saskatīt, kā jūs esat pilnveidojušies. Pierakstiet savas izjūtas.

Mēs neesam pilnīgi, un Glābējs to zina. Tieši tādēļ Viņš lūdz, lai mēs Viņu atcerētos. Atceroties Viņu, mēs atgūstam cerību un vēlmi pilnveidoties. Prezidents Airings teic, ka pat tad, ja jūs esat aizmirsuši par Glābēju, „Viņš vienmēr jūs atceras”.

Atcerieties, „cik žēlīgs Tas Kungs ir bijis” (Moronija 10:3).

BĒRNIEM

Atcerieties Jēzu!

Svētajos Rakstos ir mācīts, ka mums vienmēr vajadzētu atcerēties Jēzu Kristu. Tas nozīmē, ka mums par Viņu *bieži* jādomā un jāseko Viņa piemēram! Noliec Jēzus attēlu vietā, kur to bieži redzēsi.

„Un, ja jūs vienmēr atcerēsities Mani, Mans Gars būs ar jums.” (3. Nefija 18:7.)

Iepazīstiet apmeklējamo māsu un viņas ģimeni!

Daloties apmeklējuma mācībā, mums ir patiesi jāiepazīst un jāiemīl katra māsa, lai mēs varētu palīdzēt stiprināt viņas ticību un kalpot viņai.

Ticība, ģimene, palīdzība

Tiekoties un daloties evaņģēlija principos, Rita Džepsone ir sadraudzējusies ar savu apmeklējamo māsu. Tikšanās reizēs viņas spēlēs vārdu spēles. Ritai tas ļoti patīk, jo tādējādi viņa zina, ka viņas ir draudzenes un šis apmeklējums netiek veikts tikai ķeksiša pēc. Apmeklējuma laikā māsas var darīt ļoti daudz ko, piemēram, doties pastaigā vai ravēt dārzu, kamēr bērni spēlējas.

Elders Džefrijs R. Holands no Divpadsmit apustuļu kvoruma teic: „Paraugieties uz sevi . . . kā uz Tā Kunga pārstāvjiem, ko Viņš sūta pie Saviem bērniem. . . . Mēs ceram, ka . . . jūs aizsāksiet jaunu ēru ar sirsniņu, evaņģēlijā balstītu gādību par Baznīcas locekļiem, uzraugot un rūpējoties citam par citu, jebkādā lietderīgā veidā atsaucoties uz citu garīgajām un laicīgajām vajadzībām.”¹

Tas Kungs caur Mozu pavēlēja Israēla bērniem: „Lai svešinieks, kas jūsu vidū piemīt, jums būtu kā viens no jūsu pašu iedzimtajiem; tev viņu būs mīlēt kā sevi pašu!” (3. Mozus 19:34). Lai gan, uzsākot kalpošanu, māsas, kuras mēs apmeklējam, var šķist kā „svešinieci”, iepazīstot katru māsu un viņas ģimeni, mēs arvien vairāk vēlēsimies nest cita citas slogus, lai tie kļūtu viegli, un sasaistīt savas sirdis vienotībā un mīlestībā citai pret citu (skat. Mosijas 18:8, 21).

Reina I. Aburto, otrā padomniece Palīdzības biedrības vispārējā prezidijā, atceras laiku, kad viņa bija jauna, tikko kā šķirusies Baznīcas locekle. „Manas apmeklējamo māsu atnāca uz manām mājām,” viņa teic, „un ienesa manā sirdi jauku piederības un mīlestības sajūtu.”²

Padomājiet!

Par kādiem notikumiem jums vajadzētu zināt un atcerēties to māsu ģimenes dzīvē, kuras jūs apmeklējat?

ATSAUCES

1. Džefrijs R. Holands „Baznīcas pārstāvji” (vispārējās konferences runa), *Liahona*, 2016. g. nov., 62. lpp.
2. Reyna I. Aburto, „What Has Relief Society Been for Me?”, Brigama Janga Universitātes sieviešu konference, 2017. g. 5. maijs, LDS.org.

Kalpošana

Iepazīstot un iemīlot katru no savām apmeklējamajām māsām un viņas ģimeni, mēs saņemsim personīgu iedvesmu un izpratni par to, kā atsaukties ikvienas māsu garīgajām un laicīgajām vajadzībām.